

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΗΑΣ

Αποφεύγοντη ήμέρα. Μά αιτοί, χρωστώμενοι πεινά από τους δικούς και τους ίδιους μαστιχάδες όπως και απάγγλοις, δύο και λευκούμενοι με πτήσιμους νότους νυχτικούς και βαμματούμενοι από τις σκωτιδικές και τις χρόνιες, περιβήσανταν, κατά τό βαντό.

"Η γη ήταν ντυμένη μὲ τό νέρο, πρώτην χροτάρι, μέστια εἰς τό διπόνιον ἀνέμινας κατανενέζειλες, σαν τοῦ πατέρου καιρούς καιρίες, μὲ μιᾶς πλατειάς μεταξύτων μάστιχαντοντα, σαν περφότοι τῆς φύσεως, μὲ κίτρινον σκούρον καιρός μεταξύτων και γιλικοτερίδες με ινταρχόνους δικτύους εἰς τό πεζάλι, σαν Αγγλος διαστατό μὲ χρωστώμενα τά κατεύθια τῆς ιστρεσίας του, ένωντό εἰς τό έλαφο δέρι τοῦ βουνού, σαν νάχε και η φύσις τις δικτές της Απόκρης, και βγή καινοί μαστιχώμενοι της στὸ γρασίδι.

— Τι εὐγένεια μεταφέρεσσις, τοῦ γρυστού και τι καθαριότης διπτής! είτε ο πόλι φαντασιόστος από την παρέα!....

— Νομίζεις πώς είσαι σε Καρναβάλια τοῦ Τροκαντεροῦ.... είτε ο δέλλος, που είχε μαίνα μὲ διά ξένο και παΐη.

"Ενας «άρχοβατος», μὲ τὰ αγκαλιάτα του φύλα, φάνταζε στὸν ήμιο, ξαπλωμένος ἀπάνω σε γρυνούς άκομά από τὸν χειμώνα εάσπαλθίζοντας, σὲ γιρλάνια, σὲ πέτρες και σὲ γατούσιναρά.

— Νά και τὰ σεργατάνια τῆς φύσεως, είτε ο θάλασσας, ο διάρροιας και τὸ καρπούτιο. Και να τα και τὸ καρπετή της.

Κι' ξεδίξει τους καταράκωνους και στραγγυλούς τοῦ «άρχοβατον» καρφούς, που έλαψαν στον ήμιο σαν φούρινα!

— Ναι, είτε και ο πρακτικός της παρεστασίας, αλλά τὸ σεργατάνιον τῶν δικάνων μας τῶν χροῶν είνε χωρὶς ἀγκάθια!....

— Αγ, ἀλλοιονό μας, είτε ο τελευταῖος τῆς συντροφικής, ποὺ ὡς τὴν δράια αιτήθη δὲν είχε μιάτι σει. Δεν έχει ἀγκάθια, είτες, τὸ δικό μας σεργατάνιο!.... Έχει, μά δὲν τα φανερώνει!.... Ενώ έποτε τὸ περιτούναρι τοῦ βουνού είνε εὐλαύνοντερο και σοῦ τα δείχνειν. Κι' έστι μπορεῖς νὰ φύλαχθῆς!.... Άλλα από τὸ ἀγκάθιον τῶν ανθρώπων χροῶν, πῶς νὰ φύλαχθῆς ὁ κακωτός ο δάνδρας;

— Μά που τὰ είδες τὸ ἀγκάθια, στὸ κάρτινο τὸ σεργατάνιον έσσο;

— Ποῦ τὰ είδα, είτες!.... Μά στην ἀρχή δὲν τὰ είχα ιδει κι ἔγω, διπτού και σύ!.... "Όταν δώρος για καλά τυλιγτηρια σ' αιτά, τότε βγήραν ξαν-ξανά τους και ἀκόμα σπέρα — είνε άπο τότε τόσα χρόνια — μὲ γρατουσινά φαμακεσσούς.

Κι' έτειδή ο ἄλλοι τὸν κίτταζαν ξετίνκτο, σαν νὰ πάραμιλοντας,

ἄργησαν νά δηργητα:

— Οὔτε ξεια άκομά, οὔτε το μιαύλι μου ξέσαται! "Ημών νέρος, ή σαν Απόκρης, πάγε από τότε είσοδονταν χρόνια!.... Επήργα μὲ κέρι ο' ένα χορό, "Ημών γνωστός και καυτερός. Γιανάζε μ' ή Η Παρασκευόνια. Κεβόταν ταράνεσα με τοὺς δικούς της. Τὰ μάτια της λάμπανε από χαρό και τὰ μάγονά της είχαν κοκκινίστερα από τη ζέστη κι από τη δρόση. "Ισχε κι από τοὺς μεξέδες.... Κι' δύο πετούνια χαρτοπάλεου, Και κατά διαβολισμένη σύμπτωσι, δύο ἐμένα χτυπώνταν ή σεργατάνιες της. Και τούλιγόντοισαν ἀπάνω μου και ήσαν σαν σύνδεσμος, από τὸ τραχτέο μου ὃς τὸ πετεύει μέσα της!.... Γιατί δύο τότε έκει μέσα στὸ χορό μον έλαπε:

— Ελά, κινή Αντωνάκη, κι αιτό σημαίνει, δια βά συνδέθητε πιὸ στενά!....

— Κι' έγινε πραγματικός ἀφορική από τὰ συνδέσμους και, νά δεδούμε γιά καλά, ποὺ ή Σαρακούση περάστι!.... Μά από τότε ποὺ δεδήκαμε ἐπίπονα, πάσι πειδή ή Παρασκευόνια τῆς ἀποκριάτικης βραδείας....

— Μά για ποιά Παρασκευόνια μάς μιλᾶς, βρέ χρωστινέ;

— Γιά τη δισή μου;

— Γιά την Παράσχω τὴν γυναίκα σου;

— Μά για τη δύλια δέλτετε νά σές μιλήσου; Μά τότε ήταν Παρασκευόνια πεταχτή και θεραπεή. Μά σαν στεφανούρικες, δύο μὲ κουλούρια περφατάνιν, μά μὲ νόμιμα παποκαλλίστα στερεάτιν, καλ σερθήσαμε μὲ τὰ εχρυσά δεσμά του 'Υμενίου, καθιδάς μάς γράφαντε τότε στὰ συγ-

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

χωρητήρια και στὶς ἐγκυρείδες, τότε είδα μέσα σε τα βατούνια και σύριγνα έπεσε. Και δὲν μπορεῖται πέτρα πέτρα τάχινα τάχινα, νά γινούντων!....

.... Νά γινει σάς ίέτο, δια ή ἀγρίδες τοῦ ἀρρεβάτον δὲν είναι τίποτα μεριστα σ' έπειτα τα μαρτυρεῖσα τοῦ σεργατάνιον ἀγρίδα!.... "Έστος, είτα, πας τα δεύτερα, έντο έκειτα κοριτσούς πάντα για τούς γαρ ουράνιους ποὺ σαρδινάρια ταν τραγούδια της Απόκρης.

Είχαμε σταθεὶ δίπλα μας οι διάμητοι. Καθανας θυμόταν ίσως τη δικαία τά δεύτερα, τα πατέρια τη στρατιώτικη, μα πεταλούδα λευκή, σαν διόπτρον ρόδινο πέταλο, έπειτα κι έκινθος εἰς τα κεράσια φύλια μάς εγκυροπερδίζα.

— Ιδού και τα συμβολικά φύλια τῆς ἀνοιξεως, είτε και πάλι ο φωρατικός της παρέας. Νομίζει κανένας, στις παρασκευάζεται ή ποιησης τὸ έσσο!....

— Αγνός, καλέ μου τα πατέρια, τοῦ είναι ο πρακτικός. Αλτό δὲν είναι ἀρρεβάτος, φέτα ελαύνι, μάτι ποτού. Αλτό είναι ένας γάμος, μά γρατουσινάριας!....

— Μά κι είδαν αιτή τοῦ φύλιατος τῆς πεταλούδας πόδης τὸ άντιος, δέν φέρνει τις ἡμέρες τις καλές;

— Αύτού τού φέρνει, βέβαια, μια εὐτακτοποιηθείσα σάσιαν και έπειτα ένατο ποτέρινον με την θέση, χωρὶς μακριές και στραγγατα χωρὶς μακριές και μαρτούρων, ποὺ δέλλοιν σπινέρα για γιλιάδες. Σε λίγην καιρό, μά ζεστή ή μέρη του καλωδιώνουν, ποὺ σι δια ξεσύρασαν από μαρτυρικήν απ' τὸ λιπού, θα σάσιση το τσούβι του φυτού και θέληση τα πειδά του (τοὺς σπάρους). στον άρχοντα! Κι' διπλανά τα φέρει διάγειος!....

.... "Η πεταλούδα τότε δια είναι σκονιστά, ή θα σταγή βεβιάζει, ποὺ δια σηκώνεται μά τὸ δέλλο, και ή γιλικοτερίδα ήταν ξεράδια παρασκευάσματον από την παντορία.

— Δημάδη, θέλεις νά πης, πως δια είναι φετίκια!

— Ογ, τελεως φετίκια, μα δια είνε πεταριέμενα! Ή ζωτικός είναι μά αιώνια πεταριέμενα! "Οια τα πράκτηματα σε τούτη τη στρατιά, δεν είνε δέλλο πτώτε, παγι μά απέλεισθη Απόκρην, με τὰ γίγαντα και τάνια μάτια της Παρασκευόνιας σου, μέ τὸ ἀγκάθια της Παράσχως, με τοῦ ἀρρεβάτον τούς ανασταθμούς, με της γιλικοτερίδας τα μαραία με διατόρευτα και παραγωγικά φύλιατα!....

— Κι' δινώς βίετα μέσα σ' ανι αιτά και μά διήθεια, είτε ο τελειτας από την παρέα.

Και έδωσε έστι στην κατηγοριά, ήταν έξογη παρασκευαστικότερο, τοῦ διάποτης σταυρού, ποὺ στούντος καρφίστηκε από τη λογορά, υαράδια τοῦ φύλου με σπόριο μαρκούδισταν, και τὸ κοκκινό χρεσί απότονδοτεστ στὸν ήμιο μέσα στην καθηρία μετοίκια τοῦ....

— Από δηλη τη φύλιατρα σας είτε ο πρακτικός της παρέας, από είνε τὸ πόλι πρακτικό και μάρτυριν επιχειρήματα ποὺ δια μάτια στούντονταν επιστρέψαντας στὸν ήμιο μέσα στην πατέρια ποτερίας!....

Στὸ διάλογο τούτο έπειχεργά του, διο μας είναι εστιπανήσαμε.

Και αέ λιγο από τὸ έξογο έκεινο μαραζέστερα πο τὸ φύλο συρροειδή της ήμέρας ή καλιέρετα της μεγάλης ἀλληδεισι:

— Ας τραγουδήσω κι ἀς χαρδή κι ἀς παιξά κι ἀς γέλασσο, ποτέρη την φετίκια δωρή μά μέρα δια τὴ χάσω!...

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Οτοιος έχει ξάδελφο τὸν Πάτα καλατ δέν έχει νά φοδάται.

— Ιστανική.

— Οτοιος έχει ξάδελφο τὸν Ηάτα, γρήγορα δια νινη καρδινάλιος.

— Γερμανική.

— Οταν θές νά γίνει Πάτας, νά μη σειστεί πιστό δύλο απ' τού.

— Αγγλική.

— Οτους δέν κάνει βήμα απ' τὸ Παρίσιο, δέν δια γίνεται πατέρας.

— Γαλλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.

— Ιταλική.

— Παρεργάτες της φύσεως μά μην κατασκήνωση στη Ρώμη, δια μαρτιό με κατεργάτη σπουργία και σειστεί πάντα στην Πάτα.